În căutarea Tărâmului de Smarald

On Septembrie 10, 2010

Pune-ți amprenta ființei tale în sufletul oamenilor, astfel încât percepția lor finală despre tine să fie în acord cu tendința lor spre deplina împlinire.

E plăcut să te întâlnești cu un vechi prieten, să stai cu el la o cafea și să depeni amintiri. Însă întâlnirea de ieri cu Mihai, a fost una de scurtă durată. Arăta într-adevăr ca un om tulburat de incertitudini și rușinat de propria persoană. Acestea sunt cuvintele ce mi le-a împărtășit cu o mare nemulțumire în suflet:

"A fi fericit înseamnă să nu simți dezgustul, tristețea și sila, și să te bucuri de razele soarelui care-ți luminează diminețile. Dar eu nu mă pot bucura de nimic, nu mă pot relaxa aproape deloc pentru că zilnic trebuie să merg la serviciul acela solicitant și stresant. În fiecare dimineață mi-e o teamă îngrozitoare să deschid ochii. Mă torturează ideea că trebuie să mă reîntorc acolo. Te rog să mă crezi, nu mai pot îndura, nu mai pot suporta acest job. De mult timp a început să-mi gonească prin minte ideea să plec, să plec din iadul acesta blestemat.

Nu percep decât un singur cuvânt: Să plec ! Să plec ! Să plec ! Să plec odată de la serviciul acesta, să evadez din închisoarea aceasta în care sunt restricționat doar la dorințele personale ale unui șef autoritar; să fug de el cât mai departe, să-mi caut altceva care să mă bucure, care să-mi alunge din inimă acel gust amar al dezamăgirii și neputinței. Şi, mai devreme sau mai târziu, chiar am s-o fac: fără să chibzuiesc, fără să dau nicio explicație, fără să las în urmă niciun cuvânt de rămas bun, am să plec. Pur și simplu am să plec. "

Leadership: Tendința ta de a judeca o anumită cauză crește odată cu raportarea ta la conștientizarea instinctului în „EU" al factorului primordial numit "putere de decizie"?

S-a presupus în mod foarte nerațional că actul de protejare a valorii de libertate, care condamnă într-un fel sau altul încercarea liderilor de a modela subalternii după bunul lor plac, reprezintă de fapt încălcarea unui regulament etic - important pentru înțelegerea unei viziuni pragmatice asupra unei realități percepute drept etalon de fundamentare a unor strategii de dezvoltare viabile. Total greșit.

Căci, pe de o parte omul poate fi influențat decisiv doar în măsura în care este dispus să se sacrifice benevol, prin orientarea motivației lui în sens invers direcției inițiale de înaintare spre normalitate. Pe de altă parte, introducerea unor măsuri expansioniste de promovarea a unor practici, regulamente sau politici, exclusiv sub acțiunea unei forțe constante de "așchiere" a pieselor care întregesc personalitatea, prin intermediul unor indicatori de suprasolicitare, nu face decât să anuleze drepturile dobândite prin educație și calificare, prin asumarea faptului de a munci în folosul altora.

Lumea interioară a unui individ începe să se sfărâme dacă e dominat de sentimentul tristeții. Cu siguranță Mihai nu este singurul om copleșit de amarul vieții, dezgustat de jobul său foarte solicitant și de toanele șefului care, probabil, trasează niște sarcini foarte complicate. Singura fericire a celor care se află în situația lui Mihai este, inevitabil, să-și dea demisia și să-și găsească altceva mai bun.

Valoarea de sine are ca efect deplin acea formă de manifestare a puterii de decizie legată de ideea de sublim, de demnitate umană, calitate inalienabilă a fiecărei persoane înzestrate cu rațiunea de a servi unui scop mai înalt.

Idealul cel mai indicat al unui om este victoria libertății obținută prin justificarea celor mai rapide mijloace de negare a propriei vulnerabilități.

Nu întotdeauna liderul e întruchiparea unui înger ce-a coborât din rai pentru a veghea asupra ta. Nu întotdeauna îl poți adora ca pe un sfânt ce-a apărut în calea ta ca să-ți înlăture chinul și amarul vieții. Uneori, sau deseori, el îți înșală încrederea, simțămintele, devotamentul, stârnind în inima ta nestatornicie, neliniște și tulburare.

Leadership: Poți să schimbi climatul organizației tale de la „arctic" la „tropical"?

Un lider iscusit aprinde în oameni dorința de a duce la bun sfârșit activitățile pe care le desfășoară, descătușându-le energiile și amplificându-le entuziasmul. În cazul în care unul din subalterni se confruntă cu greutăți, liderul, citindu-i emoțiile și sentimentele, îi ia piatra de pe suflet (care zace cu toată greutatea ei pe prezentul său) și-l ajută să renască.

Un lider iscusit elimină, prin respectarea unei etici în formarea și propagarea de modele și elite, tot ceea ce este apăsător în viața profesională a subalternilor săi, inducând în ei un sentiment de reușită. Nu unul de frustrare sau de nemulțumire. Precum un doctor, el le poartă de grijă oamenilor ca unor bolnavi. Asta face parte din datoriile sale.

Socotim o valoare esențială faptul că sublimul unei ambiții, aceea de a te impune și de a îndrăzni să te manifești ca un om liber, este considerat o formă modificată a frumosului, un exercițiu de autenticitate sustras oricărei condiționări. Şi la fel cum estetica este știința despre frumos, în ea neputând fi încadrată un tratat despre perfecțiune fiindcă este relativă, tot astfel grija de sine nu trebuie să vorbească despre măreție decât dacă o vom privi ca un interes acordat valorificării unor noi teritorii ale războiului dintre ce înseamnă să trăiești rezultatele gândirii altora și ce înseamnă să trăiești în lumea ta.

Pentru că arta succesului și estetica vieții, ca rezultat al creării de sine, înfățișează atât măreția, după cum înfățișează comedia identității, după cum înfățișează tot ceea ce poate constitui un interes acordat eliberării din robia amară a inferiorității față de toți aceia care domină prin poziție și prin rol.

Meritul puterii de decizie al oamenilor aparține liderului care nu se evaluează în conformitate cu modul de a se racorda la vederile lor subiective.

Așa cum un acrobat se impune prin simțul echilibrului și printr-o coordonare motrică deosebită, tot așa și tu, ca să modelezi atitudinea oamenilor, ca să schimbi climatul organizației tale de la „ *arctic* " la „ *tropical* ", trebuie să-ți impui acea prestanță care te face să fii îndrăgit imediat și să adopți un stil de leadership în lumina nevoilor lor.

Pune-ți amprenta ființei tale în sufletul oamenilor, astfel încât percepția lor finală despre tine să fie în acord cu tendința lor spre deplina împlinire.

În căutarea tărâmului de smarald aleargă tot omul. Greu este de găsit. Însă liderului îi revine rolul de a asigura un climat favorabil la locul de muncă, ceea ce permite atât dezvoltarea relațiilor interumane cât și dezvoltarea creativității, creșterea randamentului individual și reducerea stresului profesional.

Toți oamenii au nevoie de o pauză lăuntrică, de o destindere a simțirilor prea puternic încordată. Ei nu pot fi orientați spre performanță atâta timp cât activitățile pe care le desfășoară îi epuizează fizic, dar mai ales psihic.

Clipa cea mai fericită a unui om nu trebuie să fie doar atunci când pășește în companie, ea trebuie să persiste pe toată perioada angajării. Compania trebuie să fie și un fel de refugiu spiritual, o alinare sufletească, un tărâm de smarald în care oamenii să fie străbătuți de acel sublim sentiment de bucurie nemaipomenit, de adevăratul "verde" al speranței, și totodată de siguranță. Atât de îmbătător trebuie să se arate entuziasmul lor acolo încât să-și piardă orice îngrijorare.

Source: https://neculaifantanaru.com/in-cautarea-taramului-de-smarald.html